

Sygn. akt I C 3168/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 września 2017 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie, I Wydział Cywilny,

w składzie:

Przewodniczący: SSR Tomasz Bulkowski

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Karolina Mazan - Berent

po rozpoznaniu w dniu 21 września 2017 r., w O., na rozprawie,

sprawy z powództwa K. R.

przeciwko (...) S.A. z siedzibą w W.

o zapłatę

I zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 3 182,18 (trzy tysiące sto osiemdziesiąt dwa 18/100) zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie za okres od dnia 30 sierpnia 2016 r. do dnia zapłaty;

II zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1 767 (jeden tysiąc siedemset sześćdziesiąt siedem 00/100) zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym 1 200 zł kosztów zastępstwa procesowego;

III nakazuje ściągnąć od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Olsztynie kwotę 74,92 (siedemdziesiąt cztery 92/100) zł nieuiszczonych kosztów sądowych.

SSR Tomasz Bulkowski

Sygn. akt: I C 3168/16

UZASADNIENIE

Powód K. R. wniósł o zasądzenie od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W. kwoty 3.000 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 30 sierpnia 2016 r. i kosztami procesu.

W uzasadnieniu wskazał, że dochodzona kwota stanowi odszkodowanie za uszkodzenie należącego do niego pojazdu marki O. (...) o nr rej. (...) powstałe w wyniku szkody komunikacyjnej z dnia 28 lipca 2016 r. Sprawca szkody posiadał ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej u pozwanego. Ubezpieczyciel uznał swoją odpowiedzialność co do zasady i wypłacił w toku postępowania likwidacyjnego kwotę 1.503,38 zł. Zdaniem powoda kwota ta była zaniżona, gdyż zgodnie z wyceną sporządzoną na zlecenie powoda koszt przywrócenia stanu poprzedniego w pojeździe O. wynosi 5.033,11 zł.

W piśmie procesowym wniesionym w dniu 22 czerwca 2017r. powód rozszerzył powództwo do kwoty 3.182,18 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 30 sierpnia 2016r., do dnia zapłaty, nie rezygnując przy tym z zasądzenia kosztów procesu na jego rzecz (k 69).

Pozwany (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od pozwanego na jego rzecz kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu swojego stanowiska pozwany wskazał, że wysokość dotychczas wypłaconego odszkodowania jest odpowiednia, została ustalona prawidłowo i uwzględnia rzeczywiste i niezawyżone koszty naprawy pojazdu, pozwala na przywrócenie pojazdu do stanu technicznego sprzed zdarzenia z dnia 28 lipca 2016 r. Pozwany wskazał, iż odszkodowanie obejmuje wszelkie celowe i ekonomicznie uzasadnione wydatki a nie wydatki najwyższe, jakie mogą zostać poniesione, a powód swoim pozwem ma zamiar doprowadzić do stanu bezpodstawnego wzbogacenia kosztem pozwanego. Według pozwanego skoro wartość pojazdu wynosiła 5.300 zł, a powód żądał kwoty 4.503,38 zł, to nieuzasadnione byłoby dokonywanie naprawy 16-letniego pojazdu za kwotę zbliżoną do jego całkowitej wartości rynkowej.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 28 lipca 2016 r. doszło do kolizji drogowej w wyniku której uszkodzony został pojazd powoda marki O. (...) rok produkcji 2000 o nr rej. (...). Sprawca kolizji posiadał ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej w pozwanym towarzystwie ubezpieczeń. Powód 30 lipca 2016 roku zgłosił szkodę pozwanemu.

(bezsporne, akta szkody na CD – k. 30)

Do przywrócenia pojazdu do stanu poprzedniego niezbędna jest wymiana zderzaka przedniego, błotnika przedniego prawego, nadkola przedniego prawego, uszczelki prawej zderzaka przedniego oraz uchwyty mocującego prawego zderzaka przedniego. Naprawa pojazdu powoda wiązałaby się z poniesieniem kosztów w wysokości 4.685,56 zł przy uwzględnieniu stawki za roboczogodzinę prac naprawczych w dobrej klasy warsztatach blacharsko-lakierniczych i zastosowaniu cen części alternatywnych, sygnowanych znakami O i (...). Z uwagi na wiek pojazdu powoda (pojazd 16 letni) ekonomicznie uzasadnionym byłaby naprawa przy użyciu takich właśnie części. Zastosowanie części alternatywnych innych niż sygnowane znakami O lub Q, w tym części o tzw. porównywalnej jakości (np. sygnowanymi znakami P, PJ lub części z rynku wtórnego) nie gwarantuje w pełni przywrócenia pojazdu do stanu sprzed szkody. Zastosowanie do naprawy części alternatywnych oznakowanych symbolem O i (...) nie wpłynie na zmianę wartości pojazdu.

(opinia biegłego z zakresu techniki pojazdowej, mgr J. B. – k. 44-50)

Pozwany w toku postępowania likwidacyjnego wypłacił powodowi kwotę 1.503,38 zł, odmawiając przyznania odszkodowania w kwocie wyższej.

(niesporne, ponadto pismo z dnia 22.09.2016 r. k. 14)

Dokonując rozstrzygnięcia w sprawie Sąd oparł się na dokumentach złożonych do akt, a przede wszystkim na opinii biegłego z zakresu techniki samochodowej J. B.. Biegły sporządził opinię zgodnie z określoną tezą dowodową, posługując się powszechnie uznawaną metodą i programem kosztorysowym. Opinia biegłego była jasna, logiczna i spójna, oraz odpowiadała na zasadnicze kwestie wymagające wiadomości specjalnych. Opinia pisemna została w sposób przekonujący uzasadniona, w szczególności biegły wyjaśnił dlaczego zastosowanie do naprawy części innych aniżeli oznaczone symbolem O lub (...) nie gwarantuje przywrócenia pojazdu do stanu sprzed zdarzenia. Pozwany nie przedstawił w odpowiedzi na opinię argumentów, które dyskwalifikowałyby tezy w niej zawarte.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo jako zasadne podlegało uwzględnieniu w całości w jego ostatecznym kształcie.

Na wstępie wskazać należy, że nie była sporna sama zasada odpowiedzialności pozwanego. Nie kwestionował on, że na podstawie zawartej ze sprawcą szkody umowy w zakresie ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej odpowiada on za następstwa wypadku z 28 lipca 2016 r., w wyniku, którego uszkodzeniu uległ należący do powoda pojazd. Pozwany kwestionował jedynie wysokość dochodzonego roszczenia .

Podstawę odpowiedzialności pozwanego stanowił przepis 415 k.c. w zw. z art. 805 § 1 k.c. w zw. z art. 822 k.c.

Zgodnie z art. 822 § 1 i 2 k.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony. Jeżeli strony nie umówiły się inaczej, umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej obejmuje szkody będące następstwem przewidzianego w umowie zdarzenia, które miało miejsce w okresie ubezpieczenia. Uprawniony do odszkodowania w związku ze zdarzeniem objętym umową ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej – zgodnie z art. 822 § 4 k.c. – może dochodzić roszczenia bezpośrednio od ubezpieczyciela. W ubezpieczeniach majątkowych świadczenie ubezpieczyciela polega w szczególności na zapłacie odszkodowania za szkodę powstałą wskutek przewidzianego w umowie wypadku (art. 805 § 2 pkt 1 k.c.). Działanie sprawcy szkody, jaka wystąpiła w samochodzie należącym do powoda, należało ocenić w świetle przepisu art. 436 § 2 k.c. w zw. z art. 415 k.c. Z kolei odpowiedzialność ubezpieczyciela, o której mowa w art. 39 i 40 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz.U. Nr 124, poz 1152, z późn. zm.) stanowi pochodną odpowiedzialności cywilnej sprawcy szkody, przy czym obejmuje ona zarówno odpowiedzialność za własny, jak i cudzy czyn. W myśl art. 34 ust. 1 powołanej wyżej ustawy, z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są obowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, której następstwem jest śmierć, uszkodzenie ciała, rozstrój zdrowia bądź też utrata, zniszczenie lub uszkodzenie mienia. Zgodnie z art. 35 ww. ustawy ubezpieczeniem OC posiadaczy pojazdów mechanicznych jest objęta odpowiedzialność cywilna każdej osoby, która kierując pojazdem mechanicznym w okresie trwania odpowiedzialności ubezpieczeniowej, wyrządziła szkodę w związku z ruchem tego pojazdu.

W świetle cytowanych przepisów Sąd stwierdził, że pozwany, ponosząc odpowiedzialność wobec powoda zobowiązany był do pełnego pokrycia wyrządzonej szkody, co wynika z treści art. 361 k.c.

Zasądzone odszkodowanie mogłoby być zmniejszone w przypadku wykazania przez pozwanego, że zamontowanie części oryginalnych lub części alternatywnych o jakości odpowiadającej częściom oryginalnym spowodowałyby wzrost wartości pojazdu w stosunku do stanu sprzed wypadku, co w niniejszej sprawie nie miało miejsca (wyrok SN z 5.11.1980r. III CRN 223/80, OSNC 1981/10/186). Przywracając uszkodzony samochód do stanu poprzedniego osoba odpowiedzialna zobowiązana jest zwrócić koszt nowych części i innych materiałów, których użycie było niezbędne do naprawienia uszkodzonej rzeczy (zob. wyrok SN z 20.10.1972r. II CR 425/72, OSNC 1973/6/111).

Nadto, wypłata odszkodowania z OC nie może być uzależniona od wcześniejszej naprawy samochodu z własnych środków, albowiem obowiązek naprawienia szkody przez wypłatę odpowiedniej sumy pieniężnej powstaje z chwilą wyrządzenia szkody i nie jest uzależniony od tego, czy poszkodowany dokonał naprawy rzeczy i czy w ogóle zamierza ją naprawić (wyrok SN z 08.07.2003 r., IV CKN 387/01).

Jak wynika z opinii biegłego całkowity i uzasadniony koszt naprawy pojazdu wynosił 4.685,56 zł brutto z zastosowaniem części alternatywnych oznaczonych symbolem O i (...) oraz średniej stawki za roboczogodzinę prac naprawczych w dobrej klasy warsztacie w wysokości 115 zł netto.

Ponieważ pozwany dotychczas wypłacił powodowi odszkodowanie w kwocie 1.503,38 zł, niezlikwidowana w dalszym ciągu przez pozwanego szkoda wynosi 3.182,18 zł (4.685,56-1.503,38 zł).

Tym samym na podstawie w/w przepisów należało zasądzić na rzecz powoda kwotę 3.182,18 zł (pkt I wyroku).

Zgodnie z art. 817 k.c. ubezpieczyciel obowiązany jest spełnić świadczenie w terminie trzydziestu dni, licząc od daty otrzymania zawiadomienia o wypadku (§ 1). Gdyby wyjaśnienie w powyższym terminie okoliczności koniecznych do ustalenia odpowiedzialności ubezpieczyciela albo wysokości świadczenia okazało się niemożliwe, świadczenie powinno być spełnione w ciągu 14 dni od dnia, w którym przy zachowaniu należytej staranności wyjaśnienie tych

okoliczności było możliwe, jednakże bezsporna część świadczenia ubezpieczyciel winien wypłacić w terminie 30-stodniowym (§ 2). Stosownie zaś do treści przepisu art. 481 § 1 k.c., jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi.

Mając na uwadze cytowane przepisy, o odsetkach orzeczono zgodnie z żądaniem powoda, zasądzając odsetki ustawowe za opóźnienie od kwoty 3.182,18 zł od dnia 30 sierpnia 2016 r. do dnia zapłaty (pkt I wyroku).

O kosztach orzeczono na zasadzie art. 98 § 1 k.p.c. zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Powód poniósł koszty wynagrodzenia pełnomocnika (1.200 zł), opłatę skarbową (17 zł), opłatę od pozwu (150 zł) i uiścił zaliczkę na opinię biegłego (400 zł), co daje w sumie kwotę 1.767 zł. Skoro zatem powód wygrał niniejszy proces w całości, to należy się mu pełny zwrot kosztów (pkt II wyroku)

O nieuiszczonych kosztach sądowych (tj. kwocie 74,92 zł, na którą składa się 65,92 zł wydatkowane na pokrycie kosztów wynagrodzenia pełnomocnika i 9 zł opłaty od rozszerzonego powództwa, która nie była uiszczona) orzeczono w oparciu o art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach w sprawach cywilnych (Dz.U.2016.623 j.t.) w zw. z art. 83 ust. 2 tejże ustawy i art. 98 k.p.c. Pozwany przegrał sprawę więc winny jest uiścić koszty poniesione tymczasowo przez Skarb Państwa (pkt III wyroku).

SSR Tomasz Bulkowski